

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας

Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Χατζῆ Πέτρου θέλουσι κατέλθει εἰς Πειραιᾶ καί μεταβῆ εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὅπου οἱ ὑπασπισταὶ κκ. Κριεζῆς, Γρίβας καὶ Βάσσης θὰ ἀναμένωσιν αὐτούς. Ἄμα καταφθάσῃ ἡ ρωσικὴ θαλαμηγὸς Ἀσία, ἧς ἐπιβαίνει ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας μετὰ συνοδείας δεκαμελοῦς ἐκ τῶν ἐν τέλει τῆς ἡγεμονίας του, ὁ ὑπασπιστὴς κ. Κριεζῆς θέλει μεταβῆ εἰς προϋπάντησίν του δι' ἑλληνικῆς λέμβου καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ τὸν ἀποβιβάσῃ δι' αὐτῆς. Ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπασπισταὶ ἀναμένωσι τὸν ἡγεμόνα ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας. Ὁ κ. Βάσσης θέλει συνοδεύσει τὸν κ. Κριεζῆ, διορισθεὶς ἀπὸ τοῦδε ὑπασπιστῆς τοῦ ἡγεμόνος. Οἱ κκ. Σαχίνης, ναύαρχος, καὶ Κουτσοῦκος θέλουσιν ποδεχθῆ τὸν ἡγεμόνα εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ὁ ἡγεμὼν θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα τῶν ἀνακτόρων ἐλάκλιρον προτομασθὲν καὶ εὐτρεπισθὲν ἀπὸ τινος δι' αὐτόν τε καὶ τὴν συνοδείαν του.

Διὰ νὰ ᾔνε πλήρως τὸ ὑποτέλες ἐν τῇ ὑποδοχῇ τοῦ ὑποτέλους ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ἀπεφασίσθη μετὰ πολλῶρον συμβούλιον, ὡς λέγεται, νὰ μὴ παρακαθῆσῃ εἰς τὴν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρατιθεμένην αὐριον τράπεζαν οὐδεὶς ὑπομνηστικῶν τὴν λέξιν κυριαρχίαν, ἀλλ' ὅλοι μισθωτοὶ! Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, οὐδεὶς βουλευτῆς προσεκληθῆ εἰς τὸ γεῦμα.

Εἴμεθα βέβαιοι. Ὡς καὶ ἐκ Κορίνθου ἤρχισαν ἐκσφενδονίζόμενα τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ πρὸς ἐκζήτησιν ἀντιπολιτεύσεως περιηγουμένου ιδεώδους ἀρχηγοῦ. Ἐν δὲ εἶνε τὸ παρήγορον, ὅτι τὸ πρῶτον ἐνδεικτικὸν ἰκανότητος ἐκδίδει ὁ θρόνος. Τί χαρὰ, ἂν ἦτο ὄνομα καὶ πρᾶγμα αὐτὸς ὁ

τηλεγραφῶν καὶ βαπτίζων τὸν Δελφινόν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κύριος κύριος Θρόνος!

Ἀκούομεν ὅτι πρόκειται νὰ συστηθῆ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ, ἀνάλογος πρὸς τὸν ἤδη ὑπάρχοντα καὶ λειτουργοῦντα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν Σύλλογον, ὃς τὸ στάδιον ἀπλοῦται εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν.

Τὴν καταμεριστὸν αὐτὸν τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων θεωροῦμεν ὀλέθριον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε ἐπίσης προσφιλεὶς καὶ ἀδελφὸς καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμόφρων ὅσον καὶ ὁ ἑλληνισμὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ εἶνε χρυσοκέντητος ἀπὸ ἐθνικῆν δόξαν καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀναμνήσεως. Ὁ ἑλληνισμὸς ἀνέκαθεν εἶνε ὁ μυθολογούμενος κολοσσὸς τῆς Ρόδου, ἔχων τὸ ἐν σκέλος ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ τὸ ἄλλο ἐπὶ τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλὰ τὰ ἔθνη δὲν ἔχουν μόνον καρδίαν· ἔχουν συνάμα καὶ πολιτικὴν. Ὅταν πολιορκῆται ἐν φρουρίον, οἱ πολιορκούμενοι συρρέουσι ἀθροοὶ εἰς τὴν ἀσθενεστέρην πλευρὰν τοῦ φρουρίου, τὴν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπειλουμένην. Ποῖον εἶνε τώρα τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς πανελληνίου ἀκροπόλεως; εἶνε ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ εἶνε ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας;

Δὲν βλέπετε τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν; **Ἡ Ρωσία κινεῖται**· ἰδοὺ τὸ μόνον μετεωρολογικὸν νέον. Ὅταν βλέπετε κινουμένους τοὺς Σλάβους, ἔχετε ἀμέσως ὡς κινούσαν τὴν Ρωσίαν. Ποῖος στέλλει ἀλλ' ἢ αὐτὴ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας νὰ ἐπισκεθῆ τὸν βασιλέα Γεώργιον; Ποῖος στέλλει αὐτὸν νὰ ἐπισκεθῆ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλ' ἢ αὐτῆ; Ποῖος τὸν προπέμπει εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλλ' ἢ αὐτῆ καὶ μόνῃ; Ποῖος εἶνε ὁ προζενήτης τῶν γάμων τοῦ πρίγκιπος Καραγεώργεβιτς μετὰ τὴν θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου; Ποῖος ἐτοιμάζει εἰς τὸν μνηστῆρα τοῦ σερβικοῦ θρόνου τιμὰς καὶ ὑποδοχὰς ἐν Βουλγαρίᾳ;

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα τίθεται ἐντὸς ὀλίγου ἐπὶ τοῦ τάπητος; Καὶ σεῖς ἀφίνετε τὴν Μακεδονίαν νὰ τὴν λυμαινωται οἱ Βούλγαροι, οἱ Βούλγαροι νὰ τὴν κατηγῶσιν, οἱ Βούλγαροι νὰ τὴν παιδαγωγῶσι, καὶ στρέφεσθε, σχολαστικοὶ, ἡλίθιοι, [πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν;

Νομίζω, ότι η τοιαύτη απεργία δεν είναι εκ των συνήθων, ἀλλ' ἀποτέλεσμα κακῶς ἐνουμένων δικαιωμάτων καὶ ζημιῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, καθ' ὅσον τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἠδύνατο νὰ περιορίσωσι μέχρι τοῦ διπλασίου τὸ πολὺ τοῦ προτέρου ἡμερομισθίου των, καὶ οὐχὶ νὰ καταχρασθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν οἱ ἐργοστασάρχαι εἰσὶ δεδουλευμένοι καὶ πιέζονται ὑπὸ τῆς ἐπείγομένης Κυβερνήσεως, ἥτις, τούτῳ τῷ λόγῳ κυρίως, ἀνέβαλε τὰς ἐκλογάς. Διότι ὁ κ. Τρικούπης ἀναμένει νὰ πεινάσῃ διὰ τὴν μαγειρεύσῃ, καὶ ὄχι ὡς τῶν φροῦτων τὰ παιδιὰ.

Πάταχος ἐγένετο παρὰ τῶν ἐνταῦθα Ἀτμοπολιτικῶν διὰ τὴν ἐν τῷ προλαβόντι «Μη Χάνεσαι» ἀνταπόκρισιν περὶ τῶν κατὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ γενομένων ἀπειλῶν κλπ. Δὲν ἐνόησεν τὸν λόγον. Ἐὰν ἐγὼ ἐγράψον τὰ τῆς περιστάσεως ταύτης, εὐχαρίστως καὶ θαρροῦντως θὰ ἐνεφανίζομαι πρὸ αὐτῶν, ἔχων ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των. Καὶ ἐν τούτοις αὐτοὶ ἐθύμωσαν κατὰ τοῦ γράψαντος, ἥ διότι τὸ ἔχαρακτήρισαν εἰρωνίαν, ἥ διότι ἠθέλον νὰ τὸ κρατήσωσι μυστικόν. Ἐὰν οἱ Κύριοι αὐτοὶ δὲν σιερούνται κρίσεως, ἅς ἐνοήτωσιν ὅτι τὸ μὲν πρῶτον δὲν φαίνεται, τὸ δὲ περὶ τῆς μυστικῆς τοῦ πράγματος, δέον νὰ μάθωσιν, ὅτι εἰς ζητήματα προσκρούοντα ἀμέσως κατὰ τῆς κοινωνίας, ἡ τήρησις τοῦ μυστικοῦ εἶνε ἐγκλημα, ἥ δὲ κοινωνία δικαιοῦται νὰ ἐπιληφθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἔμμα.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ

Καὶ ἡ Ἀνάστασις ἐτελέσθη μετὰ τῆς συνήθους κατανυκτικῆς ἐπιστημότητος· οἱ ἐν Ἀθῆναις εὐσεβεῖς καὶ ἀσεβεῖς ἀπὸ τοῦ βασιλέως μέχρι τῶν πωλητῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐπλήρωσαν πρὸς αὐτὴν τὸν ἐτήσιον φόρον τῆς χριστιανικῆς ἀγαλλιᾶσεως· καὶ οἱ μὲν ἔτρεχον εἰς τὰς ἐκκλησίας διὰ νὰ ἀκούσωσι τοὺς χάρισμους ἡχοῦ τῆς ἀκολουθίας, καὶ νὰ ἀνάψωσι τὴν λαμπάδα των ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός· οἱ δὲ προὔτιμων νὰ ἀνεδοκατεβαίνωσι τὴν ἐρμαϊκὴν ὁδόν, γεμάτην ἀπὸ φιλοχρίστους... περιπατητάς, καὶ νὰ ἐντροφῶσιν εἰς τὰς ὄψεις ἀλλήλων, αἱ ὅποιαι συχνὰ παρήλλασαν ὑπὸ τὰ ποικίλα χρώματα τῶν βεγγαλικῶν φώτων· τινὲς περιφερόμενοι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ τὰς λαμπάδας των σβεστάς ἀνὰ χεῖρας ἐφάνησαν ὅτι ἀνέμεναν νὰ τὰς ἀνάψουν ἀπὸ τὸ ἀνεσπερον φῶς·... τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὠραίων μας, αἵτινες κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, ὑπὸ τὸ σκόφος τοῦ μεσουκτιῶ, ἀναφανίζομεθα, ἐδῶ, ἐκεῖ, μεμονωμένοι ἢ καθ' ὀμίλους, σιγῆλαι ἢ βομβοῦσαι, ἐξήναπταν τοὺς πόθους, ποικίλους ὡς τὰ φῶτα τῶν βεγγαλικῶν... Ἐρῆτος τὰ ζαχαροπλαστεία τοῦ Παπαζήση καὶ Ἀκριβοπούλου, κεκλεισμένα, δὲν ἐφιλοξένουν τοὺς συνήθως ἐκεῖ ἐν πυκναῖς σειραῖς ἐγκαθιδρυμένους· μόνον δὲ τὸ ὑπὸ τὸ ξενοδογεῖον τῆς Ἀττικῆς καφενεῖον παρεῖχε φιλοξενίαν εἰς τοὺς ἀνυπομονοῦντας νὰ ἰδῶσι τὸν βασιλέα ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀναστήσῃ μετὰ τὸν Πασχαλινὸν γλύκισμα τὸν ταφέντα στόμαχόν των ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς φασουλοφαγίας.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τοῦ ἀριθ. 4'0)

Νέος τυρκεσμός διεσκόρπισεν αὐτούς.

Ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ὄρμηξεν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν καὶ συνέλαβε πέντε αἰχμαλώτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ δικαῖος τὸ ἀπόσπασμα.

Ὅτε οἱ οὐσάχοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης οἱ ἀκροβολισταὶ ἔμενον ἀκόμη ἐκεῖ· εἶχον μεταφέρει τοὺς τραυματίας εἰς τὸ ἀγροκῆπιον, ὅπου δὲν ἀπέχετο πλέον τῶν χιλίων μέτρων.

— Ἀνθυπολοχαγέ, εἶπεν ὁ λοχαγὸς τῶν ἀκροβολιστῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν, τείνων αὐτῷ τὴν χεῖρα, εἰσαι ἀνδρείος καὶ ὀδηγεῖς ἀνδρείους· ἐθαύμασα πρὸ ὀλίγου τὴν ἀγέρωχόν σου καὶ τῶν ἀνδρῶν σου στάσιν ἀπέναντι τῶν γερμανῶν θωρακοφόρων, ἐτοιμῶν νὰ σᾶς κατακόψωσιν. Ἀ-

πυθύνω εἰς σὲ καὶ τοὺς γενναίους συντρόφους σου τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια.

— Λοχαγέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, δέχομαι τὰ συγχαρητήριά σου διὰ τοὺς συντρόφους μου καὶ γιὰ μένα, ἂν καὶ ἐκάμαμε τὸ καθήκον μας.

— Ἀνθυπολοχαγέ, ὑπέλαθεν ὁ ἀκροβολιστής, γάλλος ἀξιωματικὸς ἔχων τὴν ἀξίαν σου δικαιοῦται νὰ ἦνε μετριοπαθής.

— Ἀλλὰ, λοχαγέ μου, δὲν μοὶ δώκατε ἀκόμη τὸν καιρὸν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω· σεῖς μᾶς ἐσώσατε. Χωρὶς ἐσᾶς, λοχαγέ μου, εἶμεθα χαμένοι ἄνθρωποι· οἱ σύντροφοί μου καὶ ἐγὼ σᾶς χρεωστοῦμεν τὴν ζωὴν!

Ὁ ἀκροβολιστής ἐμειδίασεν.

— Θὰ σᾶς ἀπαντήσω διὰ τῶν λόγων, οὗς πρὸ ὀλίγου ἀπηγγείλατε, εἶπεν· οἱ ἀνδρείοί μου ἀκροβολισταὶ καὶ ἐγὼ ἐπράξαμεν ἀπλῶς τὸ καθήκον μας.

Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἐτραίξαν τὰς χεῖρας.

— Ὑπολοχαγέ, πῶς ὀνομάζεσθε; ἤρωτησεν ὁ λοχαγός.

— Ἰάκωβος Γρανδὲν· καὶ σεῖς, λοχαγέ μου, δὲν θὰ μοῦ πῆτε τὸ ὄνομά σας;

Ἦ φυσιογνωμία τοῦ λοχαγοῦ μετέβαλεν ἔκφρασιν.

— Ἐπεθύμουν, εἶπεν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι... Τὸ ὄνομά μου; Τὸ κρύπτω αὐτὸ διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἐπίσης εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ κρύψω. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκεῖ νὰ ξεῦρετε

Προσεγγίζοντας τοῦ μεσουκτιῶ, τὸ ἵππικὸν ὑπὸ τοῦ ἡχοῦ τῶν σαλπίγγων τοῦ παρήλασεν ἀνὰ τὸ σκότος τοῦ φωταερίου τῆς ὁδοῦ Σταδίου, διευθυνόμενον εἰς τὸ παλάτι· ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, καὶ παρὰ τὴν Μητρόπολιν εἶχον τοποθετηθῆ ὀλίγοι πεζοί, ὀλίγοι σκαπανεῖς, ὀλίγοι πυροβοληταὶ μετὰ τὰ κανόνια των. Ἀκριβῶς περὶ τὴν δωδεκάτην ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ διευθύνθη πρὸς τὴν Μητρόπολιν· τὸν κοινὸν θαυμασμόν, καὶ μάλιστα τῶν πολλῶν παρεπιδημούντων κατ' αὐτὰς ζένων ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, ἐκδηλούμενον δι' ἐπιφανημάτων, ἐπισπᾶ τὸ μεγαλοπρεπὲς βασιλικὸν ὄχημα, κεκλεισμένον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰ βάθη ἐξερπύσσεται ἡ Α. Μ.

Οἱ ναοὶ μας, προσεάρχοντας τοῦ τῆς Μητροπόλεως, φεγγοβόλουσιν ὄλοι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων καὶ τῶν βεγγαλικῶν φώτων, ἅτινα περιαυγάζουσι. Γραφικωτάτη εἶνε ἡ θέα τῶν κλιτύων τοῦ Λυκαβητοῦ, ἐνθα κατὰ ποικίλας διευθύνσεις ἀνέρχονται ἢ κατέρχονται τὰ φῶτα τῶν ἐνοριτῶν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ναῖκου. Παντοῦ κυριαρχοῦσι τὰ βεγγαλικά, καίόμενα ἀπὸ τῶν ναῶν, ἐπὶ τῶν δρόμων, εἰς τοὺς ἐξώστους καὶ τὰ πεζοδρόμια. Ἀκριβῶς δὲ περὶ τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως, ὡς ἐπίτηδες ν' ἀνέμενε τὴν καταλληλοτέρην στιγμὴν πρὸς ἐμφάνισιν, ἐφάνη ἀκτέλλουσα ἡ σελήνη, ὡς τὸ ἐπισσημότερον καὶ μαγικώτερον βεγγαλικὸν φῶς.

Ἐπίσης γλυκεῖα καὶ παιδρὰ ἦτο ἡ θέα τῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ἐπιστρεφόντων λαμπροδρόμων, καὶ διασπειρομένων ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως, εἰς τοὺς κύκλους ἐν τῷ σκότει παρατηρητάς. Τώρα διαβαίνει ζεῦγος γεροντικῶν, ἄλλοτε πολυμελῆς οἰκογένεια, ἄλλοτε νεαρὸν ζευγαράκι, καὶ ἄλλοτε ὑπερέτρια μετ' αὐτοσχεδίου τινὸς συγγενοῦς τῆς· τὸ πανηγυρικὸν καὶ βραδύ τῶν βημάτων, ἢ προσοχὴ

καὶ ἡ ἀκίνησις τῶν χειρῶν τῶν κρατουσῶν τὴν λαμπάδα, ἢ ἐπὶ τῶν μορφῶν διαχέομενη λάμψις, ἢ ἀποκαλύπτουσα κατὰ τι φανταστικώτερας τὰς φυσιογνωμίας, ἐπισπᾶσι κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰ γέλια ἢ τὴν ἀπλὴν προσοχὴν τῶν παρατηρούντων. Πάντας ἀναμένουν ἐπὶ τῶν ἐστρωμένων τραπεζῶν τὰ κόκκινα αὐγά, ὁ πατσᾶς, τὰ σσκοτάκια. Τὸ δὲ φῶς τῆς λαμπάδος, οἱ μὲν ὀλιγώτερον εὐλαβῶς θὰ τὸ ἀφήσουν νὰ καθ' ὡς τὸ πρῶτ' ἰδῶ τὸ καλὸ τοῦ σηητοῦ· οἱ δὲ ἄγαν θεοφοβούμενοι θὰ κατορθώσουν, μεταφέροντες αὐτὸ ἀπὸ κανδήλας εἰς κανδήλαν, νὰ τὸ κρατήσουν ἀσδυτον μέχρι τοῦ ἐλευσομένου Πάσχα.

Ἡ Κυριακὴ τῆς λαμπρῆς μας δὲν διεκρίθη ἐπὶ λαμπρότητι· ἦτο ἀγρία, καὶ εἶχε διαθέσεις μόγθηρας, δηλ. βροχεράς, αἱ ἐποίαι δὲν ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν ἠδυπαθῶς περισιωμένων ἐπὶ τῆς σούβλας πασχαλινῶν ἀμνῶν ἢ βροχῆ ἐξερραγῆ δυνατῆ, αἱ ἀνθρακίαι ἀπομένουσιν ἡμίσειστοι, καὶ μεσοφημένα τὰ ἀρνιά, ἀπὸ τὰ ὅποια αἱ σταγόνες τῆς βροχῆς ἐπέτρην ὄλιν τὴν ροδιζοῦσαν καὶ ζεστήν νοστιμάδα των, ὡς θὰ ἐλέγομεν τὴν παρθεναῖ των. Δυσπρέσκεια, καὶ μουμουρίσματα πολλῶν στομάχων, ἀναγκασθέντων νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς ὀλίγην σούπαν καὶ βραστόν. Ἐν τούτοις, ἐξαιρουμένων τῶν στομάχων, διὰ μερικὰ προληπτικά μυαλά ἢ θέα τῆς βροχῆς ἦτο ὁ γλυκύτερος τῶν οἰωνῶν· διότι παρὰ τῷ λαφ βροχερῇ λαμπρῇ θὰ πῆ εὐτυχισημένη χρονιά.

Τὴν προῖαν τοῦ μεγάλου Σαββάτου ἐκυκλοφορεῖ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ ἀπειλητικὴ δῆλωσις τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἢ ἐντόνως ἀπαγορεύουσα τοὺς συνήθεις πυροβολισμούς· ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς

ὑπὸ ποῖον ὄνομα μετὰ γινώσκουσι οἱ ἐλευθεροσκοπευταὶ μου μετὰ ὀνομάζον λοχαγὸν Λαγγάρδ.

Βραδύτερον, ἐξηκολούθησεν ὁ μυστηριώδης ἐλευθεροσκοπευτής, ἂν δὲν ἀποθάνω σὲ καμμιά μάχῃ, θ' ἀναλάβω ἄλλον ἀγῶνα τὸν ὅποιον ἄρῃσα ἕνεκα τοῦ πολέμου· τότε, κ. Ἰάκωβε Γρανδὲν, θὰ ξαναἰδοθῶμε· θὰ ἔλθω ἐγὼ νὰ σᾶς ἀνταμώσω, διότι πιθανώτατα νὰ λάβω τὴν ἀνάγκην σας μάλιστα, διὰ νὰ ἐπιτύχω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζητῶ, ἔχω ἀνάγκην βοηθείας ἀνδρῶν ἀφοσιωμένων ὅπως σεῖς.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύνασθε νὰ βασισηθῆτε ἐπ' ἐμοῦ, λοχαγέ μου.

Οἱ δύο ἀνδρες ἐσφιγξαν ἐκ δευτέρου τὴν χεῖρα.

— Καλὴν ἀντάμωσιν καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν! εἶπεν ὁ λοχαγός.

— Ἐστὸ καλὸ! εἶπεν ὁ ὑπολοχαγός.

Καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Ὁ λοχαγὸς Λαγγάρδ ἦτο κάτοχος περιουσίας, διότι ἀφοῦ ἐνέδυσσε καὶ ὠπλίσεν ἐξ ἰδίων διακοσίους πενητήκοντα ἀνδρας, τοὺς ὁποίους καὶ διοικούσε, τοὺς ἔτρεφεν ἐξ ἰδίων τῶν φροντίζων πάντοτε νὰ μὴ στερῶνται τίποτε. Μόνον ἐζήτει παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὰ πολεμοφόδια, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκην καὶ τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ εὑρῃ.

Οἱ ἐλευθεροσκοπευταὶ τοῦ λοχαγοῦ Λαγγάρδ, τοὺς ὁποίους ὀνομάζον ἐλευθεροσκοπευτὰς τῶν δασῶν, εἶχον στρατολογηθῆ σχεδὸν παντοῦ διὰ τῶν διαφόρων δὲ τούτων

στοιχείων ὁ λοχαγὸς Λαγγάρδ εἶχε σχηματίσει στρατὸν μόνιμον, συναμιλλώμενον πρὸς, τὸ μέρος τοῦ Λεγγίρος μετὰ τῶν ἐλευθεροσκοπευτῶν τῶν Παρισίων.

Ὁ λοχαγὸς τοὺς ὠνόμαζε φίλους, παιδιὰ του. Καὶ ὄλοι ἠγάπων τὸν ἀρχηγόν των καὶ ὑπετάσσοντο εἰς αὐτὸν μετ' ἀφοσιώσεως.

Οἱ Γάλλοι εἶχον εἰσελθεῖ εἰς Λυρλίαν τὴν ὅποιαν ὁ πόλεμος εἶχεν ἐγκαταλείψει κατὰ τὴν ἡμέραν μάλιστα τῆς μάχης τοῦ Κουλιμέ.

Πρωῖαν τινὰ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν του ὁ λοχαγὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ Γρανδὲν προσκαλέσας αὐτὸν κατ' ἰδίαν τῷ εἶπε:

— Ἀνέγνωτε τὸν προῖκτὸν «Μηνύτορα»;

— Ὅχι, λοχαγέ μου.

— Περιγράψετε τὴν μετὰ τῶν θωρακοφόρων γερμανῶν συμπολοκὴν σας εἰς τὴν ἑπαυλιν Ἀυρέλλ καὶ ἀποπέμψτε μεγάλους ἐπαίνους εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν Γρανδὲν.

— Ἀλήθεια, λοχαγέ μου;

— Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μόνον ἔχει· καὶ κατ' ἄλλο ὁ «Μηνύτορ» τὸ ὅποιον σῆς ἐνδεικφέρει.

— Τί λοιπόν;

— Βλέπω ὅτι δὲν ξεῦρετε τίποτε· χαίρω λοιπόν διότι πρῶ-

ἐβδομάδα τὸν πολιτικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον ἐν Ἰταλίᾳ ἐλύθη χθὲς ὅπως πᾶς ὁ εὖ φρονῶν ἐπεθύμει. Εἶναι λυπηρὸν, ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς καὶ ἐκάστοτε γεγονός τι ἀναφέρεται ὅπως μαρτυρήσῃ ὅτι ἐν τῇ ἐνοποιηθῆσει ταύτῃ Ἰταλίᾳ αἱ τοπι- καὶ διαιρέσεις ὑφίστανται ἀκόμῃ, βαθεῖαι, ριζικαί, ἐπικίνδυ- νοι.

Τὸ 1880 τὸ Μιλάνον θριαμβεύει διὰ τῆς ἐθνικῆς Ἐκθέ- σεως· εὐθὺς ἐπειτα τὸ Τουρίνον ὑπὸ φιλοτιμίας πολὺ ζωη- ρῶς ὠθούμενον, προκηρύσσει καὶ αὐτὸ ἐθνικὴν Ἐκθεσιν διὰ τὸ 1884· καὶ ὄντως αὕτη θὰ λάβῃ χώραν λαμπροτέραν ἐτι τῆς τοῦ Μιλάνου ἀγγελλομένην· καὶ ἰδοὺ τὸ Μιλάνον ζη- λοτυποῦν. Ἐν τούτοις, ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀνακινεῖται τὸ ζή- τημα Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Ρώμῃ· τινὲς θέλουσιν αὐτὴν διὰ τὸ 1888, ἄλλοι διὰ τὸ 1889· ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπο- στηρίζει· ἡ ἐπιτροπὴ σπεύδει ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς, πάν- τες ἐνοοῦσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἐν Ρώμῃ ἔχει μεγάλην ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν, ἐπι- σφραγίζουσα τὸ γεγονός τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς πρω- τεύουσαν τῆς Ἰταλίας· ἀλλὰ τὸ Μιλάνον ζηλοτυπεῖ, πυθέσ- σει, καὶ αἰφνης ἀκούεται ὀξύτερός τις τόνος τοῦ παράλη- ρισμοῦ του· προκηρύσσει Παγκόσμιον Ἐκθεσιν ἐν Μιλάνῳ διὰ τὸ 1887! . . . καὶ προβαίνει εὐθὺς εἰς πράγματα· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συλλέγονται τρία ἑκατομμύρια προσφορῶν! . . . Θαυμάσιος ἡ ζωτικότης αὐτῆ τῆς βιομηχανοῦ μεγαλοπό- λως, ἀλλ' εἶναι ἀντιπατριωτικὸς ὁ ἐγωϊσμός τῆς· ἐπὶ τέ- λους ὑπῆρξε μία πομπόλυξ, ἥτις θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὸ Μιλάνον νὰ μὴ ἀφίνετο εἰς τὸν ἀέρα· τώρα ἐξέλιπε καὶ ὁ πάταγος ἐκόπασεν· τόσῳ τὸ καλλίτερον.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸ κυριώτερον ἐν τῇ βουλῇ γεγονός ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ τὸ ἔθνος προτρέπει ἡμισυ ἑκατομμύριον εἰς τὸν πρίγγηπα Θωμᾶν ἐπὶ τοῖς γάμοις του. Ἄντεπεξῆλθον κατ' αὐτοῦ αἱ ῥήτορες τῆς ἐσχάτης ἀριστερᾶς· καὶ αὐτοὶ μόνον συμπαγεῖς —περὶ τοὺς τριάκοντα—κατεψήφισαν αὐτοῦ.

Ἐν Ρώμῃ περαιούται κατ' αὐτὰς πολὺκροτος διὰ τὴν Ἰταλίαν δίκη, περὶ τῆς ὁποίας οὐδένα μέχρι τοῦδε ἔκαμα λόγον, ἐξ ἀηθίας.

Πρόκειται περὶ τοῦ γελοίου δημαγωγοῦ καὶ βουλευτοῦ σρῶμης Κοκκαπιέλλα· πολιτικοὶ τινες ἀντίπαλοί του συνομό- σαντες ἀπεπειράθησαν πρῶτον νὰ τὸν . . . πῶς νὰ ἐκφρα- νθῶ; . . . Ἐνθυμείσθε τὸ Chapeau à la Perivien; λοιπὸν τὰ τὸν καπελώσουν, καὶ κυριολεκτικώτερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, νὰ τὸν μανδαλώσουν à la Perivier· ἀποτυγχόντες δὲ τοῦ σχεδίου ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ὅπως τὸν δολοφονή- σωσιν. Ὁ Ἰταλικὸς τύπος, καὶ δὴ ὁ τῆς Ρώμης, ἐπατάγη- σε καὶ τυρβάζει ἐτι φοβερώς περὶ τὴν δίκην ταύτην, ἥσις εἰλικρινῶς τοσαύτας δυσώδεις ἀθλιότητας τῆς ἐν Ρώμῃ μέ- σης τάξεως ἀποκαλύπτει, ὥστε ἀναγινώσκων τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων πρέπει τις νὰ κρατῇ τὴν μύτην του διὰ λόγους καὶ ἠθικούς καὶ ὑλικούς. Λυπηρὸν δὲ νὰ βλέπῃ τις ἐν τῷ βορβόρῳ αὐτῷ κατασυρόμενον ἐν ὄνομα τὸ ὅποιον ἐ- πλήρωσε δόξης τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν κόσμον, ὑπὸ οὐλοῦ πολ- λῷ, πολὺ τοῦ πατρὸς διαφέροντος· ἀλλ' ἄς τ' ἀφήσωμεν αὐτά.

Οἱ βασιλικοὶ νεόνυμφοι ἀφικνοῦνται μεθαύριον, Σάββα- τον, ἐν Ρώμῃ, ἡ ὁποία στολισθεῖσα τοὺς περιμένει εὐθυμῶς· ἐν τῇ προσεχεῖ μου τὰ τῶν ἑορτῶν.

A. F. H.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁραία ἐπιγραφή καταστήματος ἐνδυμάτων.
«Μὴ πηγαίνετε νὰ σᾶς κλέψουν ἄλλοῦ»
«Ἐλθετε ἐδῶ».

Κυρία τις ἀγοράζει τακτικῶς γάλα ἀπὸ χωρικὴν τινα.
Ἀπότινος ὁμως ἡ χωρικὴ πωλεῖ ἀντὶ γάλακτος ὕδωρ γα- λατετερό.

Ἡ κυρία παραπονεῖται.
— Ὡς ἂν ἤξερες, κυρά,μ' αὐτὲς τῆς ζέσταις τί νερό πίνουν τὰ πρόβατα.

Χωρικός τις παρουσιάσθη ὅλος τεταραγμένος εἰς τὸν δή- μαρχον τοῦ χωρίου του, λέγων εἰς αὐτόν, ὅτι εἶδεν ἐν φάντασμα καὶ ἐτρόμαξεν ὑπερβολικά.

— Πότε εἶδες τὸ φάντασμα; τὸν ἠρώτησεν ὁ δήμαρχος.

— Χθὲς ὅταν ἐπήγαίνα ἴστό ἴστῆτί μου.

— Καὶ ποῦ;

— Ἐστὸν τοῖχο τοῦ σπητιοῦ μου.

— Καλὰ καὶ τί λογὸ ἦταν;

— Ἐάν ἐνὰ μεγάλο γαῖδοῦρι ἐμοιαζε, κύρ δήμαρχε.

— Μπᾶ μὴ φοβάσαι, παιδί μου, θὰ ἦταν ἡ σκιά σου.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινὶ ἰχθυοπωλείῳ, ὅπερ διευθύνει ἐξηκον- τοῦτις κυρία.

— Φρέσκα εἶνε τὰ ψάρια κυρά;

— Δὲν τὰ βλέπεις, ποῦ εἶνε ζωντανά;

— Μὰ καὶ σὺ εἶσαι ζωντανή, ἀλλὰ δὲν εἶσαι φρέσκα.

(Ἱστορικόν)

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσια)

Ο ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

κύριος Σπυρίδων Ζωχιός ἐσχημάτισε

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ὅπου ἀναδέχεται τὴν πώλησιν οἰωνόηποτε βιβλίων, περιο- δικῶν, ἐφημερίδων, ἔχων ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ἐγγυήσεις τιμιότητος περὶ τὴν διαχείρισιν